

1. SEPTEMBER

Den som vil be om mye, og som vil få mye fordi han er Guds barn, må gjøre etter hans vilje og handle etter hans bud, som et sant Guds barn. Du følger kanskje ikke Jesu anvisning om for eksempel ikke å dømme, men fortsetter med det, snakker stygt om andre uten å gjøre bot. Da gjelder dette ordet for deg: «Døm ikke for at du ikke skal dømmes.» (Matt. 7,1).

Gud dømmes undertiden på den måten at han ikke løfter sin hånd for å hjelpe og ikke svarer på våre bønner.

2. SEPTEMBER

Gud ville styrke vår tro. Derfor har han åpenbart oss hvem han er. Apostelen Johannes sier det slik: «Gud er kjærlighet.» (1. Joh. 4, 16). Så si det og syng det om og om igjen, også i tunge stunder, på uforståelige veier: «Gud er kjærlighet, Gud er kjærlighet.» Hvis du sier eller synger denne bekjennelsen for den synlige og usynlige verden, vil din tillit til Gud bli uovervinnelig, og selv under store lidelser vil du finne trøst.

3. SEPTEMBER

Nødstider åpenbarer hvordan vårt forhold til vår himmelske far har vært, om vi har satt vårt håp til mennesker eller til Gud. I tunge stunder når vi prøves i det vi ennå har lært, roper Gud oss på nytt hjem til vår fars hus. Det er kanskje Guds siste nådetilbud. Har du satt din lit til mennesker eller jordiske forhold, og du nå ser at du er ved veis ende, så er dette en spesiell og avgjørende time. Da åpnes en dør for deg til bot og omvendelse. Den som nå tar avstand fra sin egenrådighet og bekjenner: Jeg har syndet, jeg har vendt meg fra Gud, for ham åpnes døren til faderhuset, til hans kjærlighet, omsorg og hjelp.

4. SEPTEMBER

Guds vei er for tung for deg. Du finner ikke noe svar på ditt «hvorfor». Likevel kan du finne svaret hvis du sier til Gud: Du alene er vis, og derfor er din vei alltid rett. Du, Gud, elsker meg. Du alene vet hva som i sannhet er det beste for meg, og hva som gjør meg godt. Hvis du snakker slik til Gud i din bønn, så gir du Gud rett, og så ærer du ham. Der hvor Gud blir æret, må Satan vike med alle sine anføktelser.

5. SEPTEMBER

Kjærligheten er glad i å gi. Gud, som er kjærlighet selv, gir derfor i overflod. Hva kan hindre ham i dette? Bare vi selv. Jesus sier: «Gi, så skal eder gis.» (Luk. 6,38). Vi tviholder ofte på vårt eget og hjelper ikke andre som er i nød eller forlegenhet. Da må Gud holde sine gaver tilbake til han har fått oss på rett vei igjen fordi han elsker oss.

6. SEPTEMBER

Protesterer og raser vi over Guds vilje når lidelsen rammer oss? I så fall likner vi i vårt forhold til Gud en slave som blir opprørt hvis han ikke får sin angivelige rett. Men slaver er ikke barn. De er utelukket fra arven. Vend derfor om fra et slikt slave-forhold. Det gjør deg bare ulykkelig, og Gud liker det ikke. Din arv står på spill. Men du er kalt til å være barn, ved Jesu offerdød.

7. SEPTEMBER

I dette øyeblikket har du kanskje ting som du ønsker å få bort fra livet ditt, for eksempel mennesker du har å gjøre med, og som bringer vanskeligheter. Eller kanskje det er problemer i livet ditt som ikke er løst og derfor volder deg bekymring. Hør, alle disse tingene oppfordrer deg til å utnytte en sjanse som du til nå ikke har aktet på: Gjør alle disse problemene til en bønn! Der finnes ingen ubesvart bønn. Men hold likevel ut i bønnen til hjelpen kommer. Den kommer sikkert, for Gud har i sin kjærlighet allerede uttenkt hjelpen for deg. Han venter nå på at du skal komme til ham i bønn.

8. SEPTEMBER

Ansikt til ansikt med angst, nød og gru skal du om og om igjen si: «Min Gud, du er mitt skjul, du vokter meg for trengsel. Med frelses jubel omgir du meg.» (Salme 32, 7). Da vil du erfare at slike ord som du sier til din himmelske far i tillit, har makt til å fordrive fienden som bringer oss angst og fortvilelse.

9. SEPTEMBER

Det er vondt for deg at du ikke kan merke noe til Guds nærhet, at ditt forhold til ham virker dødt. Hvorfor er Gud som en fremmed like overfor deg, og tilsynelatende så fjern? Du begynner å tvile på hans kjærlighet. Men bare tro, for nå beviser han en spesiell kjærlighet til deg. Han vil nemlig gjøre din kjærlighet lutret og ren. Derfor setter han den på prøve. Slik kjærlighet er kostbar og gir stor lønn. Den viser seg i det at den selv i større anfektelse fortsatt stoler på Gud, følger hans vei i lydighet og bringer ham offer. Intet offer veier så tungt som det du bringer i «tørre» tider når følelsene uteblir helt. Slik kjærlighet er den største gave for Gud.

10. SEPTEMBER

Du sier: Gud har tatt det kjæreste jeg hadde, fra meg, det som utgjorde mitt liv og min lykke. Jeg kan ikke leve uten disse menneskene. Men Gud svarer: Jeg har tatt ditt kjæreste fra deg for å gi deg det aller største, det aller kjæreste, nemlig meg selv. Jeg vil være ditt ett og alt. Tro det, da vil du oppleve hvordan Jesus blir nok for deg og ditt livs lykke.

11. SEPTEMBER

Aner vi hvor pinefullt det er for vår himmelske far å se at vi som er skapt i hans bilde, ofte er så bundet og tilsmusset. Gud hadde ikke ofret sin enbårne sønn på korset hvis det ikke hadde vært ham maktpåliggende å gjøre oss lik hans bilde igjen – et bilde av Gud, fylt av herlighet. Hvor mye tenker du på at du som Jesus har frelst, skal utstråle Guds bilde? Den som elsker Gud, vil strebe etter helliggjørelse fordi det ligger Gud så mye på hjertet. Og den som jager etter helliggjørelse, vil oppnå den fordi Jesus har frelst oss til dette.

12. SEPTEMBER

Gud elsker oss fordi han er vår far. Derfor sørger han for at det alltid følger oppmuntrende tider etter tung motgang. I kjærlighet «dekker han bord for sine barn like for fiendens øyne.» (Salme 23,5). Etter tårefulle dager følger glede og fest. La oss – mens vi gjennomlever lidelse – glede oss til den frydefulle tiden som helt sikkert vil komme. Da overvinner vi bedrøvelsens trykkende makt.

13. SEPTEMBER

En jordisk far med stor innflytelse og makt gleder seg over å få utnytte disse mulighetene til beste for sine barn, for å jevne veien for dem. Hvor mye mer da vår himmelske far! Med sin undergjørende makt vil han bane vei gjennom murer og stengsler. Motstand vil han skyve til side, og ulende vil han jevne. Det er hans lyst å hjelpe oss. Hvor tragisk at han finner så få som vil tro dette, og derfor så få som får erfare det!

14. SEPTEMBER

Du opplever at Gud sier nei til din vei. Han krysser den. Hvordan skal du tåle det? Si også du nei til din vei, og snakk fortrolig til din himmelske far: Jeg vil heller ikke velge en vei som du forbyr. Jeg vil bare holde av den veien som du har beredt for meg. Jeg vet at det er best, for du har – med ditt elskende hjerte – uttenkt dette for meg personlig. Da vil din bekymring forvandle seg, og du vil virkelig få erfare at Gud fører deg på den beste veien.

15. SEPTEMBER

Hva er tegnet på stor kjærlighet? Når et menneske alltid har oss i sin nærhet og vil dele alt med oss. Slik er Gud, vår far. Vi er syndere og gudløse av naturen. Likevel akter han oss så høyt at han åpner porten til Guds stad når vi vender hjem etter å ha seiret. Der vil Gud, vår far, alltid bo sammen med oss. Hvem kan fatte en slik nåde? Lev i dette håpet, så vil all din bekymring svinne bort for himmelens herlighet, og du vil være trøstet og glad.

16. SEPTEMBER

Gud vil hjelpe sine barn. Men de har på mange måter selvstendiggjort seg og løsrevet seg fra avhengighetsforholdet til Gud. De ordner opp, planlegger og regner alene – løsrevet fra Gud. Hvorledes kan han da gripe inn i deres anliggender og sorger med sin hjelp? Når vi tar alt i våre egne hender, binder vi Guds hender. Hvem av oss kan da undres når vår nød ikke blir løst?

17. SEPTEMBER

Gud hører hvert skrik som trenger seg opp til ham fra menneskenes hjerter. Men mange mennesker hører ikke på Guds svar. Når alt kommer til alt, venter de ikke noe svar på sine rop. De går under i sin nød, døve for alt annet enn den. Derfor roper Gud til oss: Hør på min tale som bringer svar på ditt nøds skrik — bli stille, les i mitt ord, så vil du høre min stemme.

18. SEPTEMBER

Stilt overfor den største nødstiden som truer verden, venter Gud nå på mennesker som gir ham hele sin tillit. I onde, tunge tider vil disse få erfare at hans trofasthet holder, for så sier hans ord: De som stoler på ham, erfarer at han er trofast, og de som er tro i kjærlighet, vil han ikke slippe, for han gir sine hellige nåde og barmhjertighet, og han holder øye med sine utvalgte. Disse vil han altså gi kjærlighet og omsorg i tunge tider.

19. SEPTEMBER

Gud, som er kjærlighet, har hele fylden av nåde og gaver å gi bort. Han vil ikke beholde noe for seg selv. Han vil dele ut til sine barn. Men han venter at vi kommer og åpner våre hender, og at vi gir fra oss det vi tviholder på. For han kan bare legge sine gaver i tomme hender. Og så venter han på å få gi oss om og om igjen. Venter vi stadig på dette å få noe, og stadig å tømme våre hender for å strekke dem ut mot Gud?

20. SEPTEMBER

For Gud betyr det stor sorg å gripe inn i menneskers og folkeslags liv med harde dommer. Han må gjøre det fordi vi ofte ikke vil høre på hans formaning og så til slutt ikke vil bli fri fra våre synder. Hvis vi i sannhet fattet denne Guds lidelse, ville vi forstå at vi svært ofte har forårsaket denne straffen selv. Vi har det i vår hånd å vende Guds dom over oss gjennom omvendelse. Står du akkurat nå under en slik dom, så roper Gud, din far, til deg: Gå i deg selv! Vend om! Der Gud finner et angrende hjerte, vil han vende dommen til nåde.

21. SEPTEMBER

Du klager: Gud lar deg vente så lenge på sin hjelp. Hvorfor det? Gud, som er en rett far og elsker deg, fører sitt barn i en spesiell hensikt inn i «venteskolen», for der kan han gi deg kostelige gaver: tålmod, et ydmykt sinn, utholdende tro. Dette er Jesu karaktertrekk. Med disse vil han smykke deg rikelig, og engang skal du strålende bære dem for hans trone. Gud vil altså gi deg mer enn den etterlengtede hjelpen som også kommer i sin tid. Derfor den lange vente og lidelseskolen. Så takk ham for dette.

22. SEPTEMBER

Gud sender deg et kors, fordi han som far må tukte og forme deg. Nå venter han på ditt svar. Vil det være et barns svar til sin far? Hører han dette ordet fra din munn: Jeg vil bære mitt kors, det kommer fra dine hender. Du gav det til meg, og når du ikke vil ta det bort, tar jeg det opp, det er en hilsen fra deg. Tro meg, denne vilje-erklæring har makt over den usynlige verden.

23. SEPTEMBER

Vil noen vise sin takknemlighet, så sier han kanskje: Kom med et ønske, jeg vil gjerne oppfylle en bønn. Men hvem kan forstå at Gud sier dette til oss: «Be, så skal dere få!» (Matt. 7,7), – vi som fornærmer ham, forlater ham, gjør opprør mot ham? For en kjærlighet det står bak dette tilbudet. Det er en fars kjærlighet – en far som gjerne oppfyller sine barns ønsker. Derfor oppmuntret han oss til å ønske, for det er ham en glede å kunne gi. Stol på hans kjærlighet, da vil du få oppleve sannheten i disse ordene – hvis du ellers i ditt liv lever etter Guds bud.

24. SEPTEMBER

Du sier at du er for svak, for ynkelig – derfor kan du ikke tro. Det er omvendt. Du er for sterk ennå, du venter ennå for mye av deg selv. De som er små, som er blitt til intet, har intet annet valg enn å klamre seg til Guds hjelp. Akkurat det er tro. Du må ville være fattig, trengende og svak som et lite barn, så kan du tro, så skal du erfare hjelp fra Gud, din far.

25. SEPTEMBER

Du søker klarhet i en bestemt sak som er innviklet og ikke til å trenge igjennom for deg. Du må aldri være utålmodig og på forhånd forlange løsningen på dine problemer eller kjennskap til den veien du skal gå. Det bringer deg selvgjort plage. Gå i lydighet den veistrekningen som ligger like foran deg. Den vil Gud alltid vise deg, og den er ryddet. Mens du gjør det, vil alt det andre utvikle seg videre, og Guds vilje blir åpenbart for deg. Overlat så den endelige løsningen på dine problemer til Gud. Han er kjærlighet, derfor er løsningen alltid god, og vil gi fyllestgjørende svar på de spørsmålene som plager deg.

26. SEPTEMBER

Gud, din far, er kjærlighet. Derfor setter han alt inn på å frembringe kjærlighetens trekk i oss, sine barn. Hvis du for eksempel lever sammen med et vanskelig menneske, så forstå det som Guds ledelse og handlemåte med deg. Nå holder Gud, som din far, på med å forme kjærlighetens trekk i ditt vesen. Nå skjer store ting med deg—for tid og evighet. Takk ham for hans arbeid med din sjel. Da har du fått hjelp, og gudsbildet tar form i deg.

27. SEPTEMBER

Gud, din far, finner et betvingende, kjærlighetsfylt og herlig ord til sitt barn som er i nød. Han roper til ham: «Frykt ikke, Jakob, du usle makk, du Israels lille flokk. Jeg hjelper deg, sier Herren.» (Es. 41,14). Eller: «Mine utvalgte, mine elskede, mine barn.» Med disse ordene hilser faderhertets kjærlighet oss. Den som lar seg fange inn av denne kjærlighet, blir helbredet for alt ondt i sin sjel. Ta disse ordene til deg som de var mat, da vil du virkelig få smake hvor vennlig Herren er.

28. SEPTEMBER

Du tenker med angst og motløshet på fremtiden. Men mens du engster deg, er allerede Guds befaling til englene utsendt fra rådsforsamlingen ved Guds trone, De skal komme til deg og beskytte deg på denne veien, ja, bære deg på hendene, (Salme 91,11 og 12), bære deg gjennom den største gru. Glem det ikke!

29. SEPTEMBER

I ditt hjerte er et skrik: Jeg orker ikke mer, det er for tungt og for mye for meg. Men Gud, din far, roper kjærlig til deg: Jeg venter på mennesker som stoler på meg i den mørkeste natt, og lydig går veien som jeg fører ham, til ende. Løp ikke bort fra din vei, heller ikke med murring og selvmedlidenhet. Det koster deg herligheten for all evighet. Takk desto mer at Gud, din far, fører deg nettopp denne veien av kjærlighet for at du engang skal få del i herligheten.

30. SEPTEMBER

Er vi kalt til å være Guds barn, til å kjenne vår himmelske far, så skulle vi få følsomhet for hans hjertes lidelser. Det er det hjerte som er såret mest, preget mest av smerte, for i den grad man elsker, er man i stand til å lide. Og ingen kan elske som Gud, fordi Gud er kjærlighet. Stol derfor på ham i alt, og gi ham ære. Det vil bringe hans lidende hjerte trøst.
